

Kärleks- och wishets-gudinnornes förening, at gifta stads-secreteraren i No...

Brocman, Nils Reinhold

*1700-1829 81 Cbza 1760 Serlachius o.
Hultman*

Kärleks- och Wisshets = Gudinnornes
Sörening,

Alt Gista

Stads = Secreteraren i Norrköping,

Ädel och Högagtad,

Serr PEHR
SERLACHIUS,

Med

Ädla Fruen,

Sr. MAJA LOTTA
HULTMAN,

Uptäckd

Wid deras Bröllops = Fest i Norrköping,
den 20. Martii 1760.

Norrköping, Tryckt hos JOHAN EDMAN.

En Man, som all sin Wärlde med Gilt och Möda gät:
Men dock i Ddet sit städs nögd och gläder varit,
Om han det ljust ell ledt, i med ell mot förfarit,
Har nu af Himlens Hand en kär Belöning fåt.

Gudinnor twänne, som så sällan göra ett:
En kärlig Venus, och en wis och slug Minerva,
Fören ändtlig sig, at låta honom ärfwa,
Et wärdigt Arf för Id, för Arlighet, och Wett.

För någon Tid det war, wid Notalsälwens Slut,
Där stora Hus och Wärl, och många Arbetsänder,
Där själfwa Watnet Eld med istwer af sig tändet
Men åter sälla går i salta Böljan ut:

Där hördes Talet gå, at Stadens Skrifweman,
Som Domar och Beslut at wan i Pennan fatta,
(En trägen Syssa, som den bästa kunde matta)
Et längre Enklingständer ej mera tåla kan.

Strax Venus, hwilkens Lust är knyta nära Band,
En sådan Drift hos sig och i sit inre känner,
Hon samlar hop sit Råd af Möder och af Swänner,
At sätta Mannens Bröst i skyndsam Kärlets Brand.
Men

Men Lyctan, som man sagt nog länge, wara blind,
Af Hörfel, och af Drift, deß mera måtte äga;
Hon gick, hon stög, hon kom Minerva det ut säga;
Och dit, Gudinnan war, hon hade förlig Wind.

En häpen Fruktan war i hennes hela Hy:
Och knappast kunde hon blott deßa Ded främsföra;
Gudinna! Venus wil nu åter Gifte göra,
Som torde, Fruktan är, Er Höghet något bry.

Som Eder Majestät, själf Wisshets Digma Skydd,
Och mächtig, Wett och Gilt at skydda och belöna;
Så wäntar Wärliden nu af Eder Omsorg röna,
Om ock så witter Man af Käret bör bli brydd.

Gudinnan det förstod; och talte Lyctan til,
Fast Dänna icke alt än hunnit at berätta;
Jag Venus hjälpa wil, och hennes Wödda lätta:
Och ännu mer: Jag strax til Hanne fara wil.

Dät drögde länge ej. De Sferborna Tu
Tillsammankomma, och sig ändtlig så förena,
At bägge skulle et, til Mannens bästa, mena,
Och leta Honom up, med bägges Dygd, en Fru.

Den ena Fägring gaf: den andra Wett och Dygd,
Och ingen wille ej de bästa Gåfwor skänka.
I Götha Huswudstad då fants en Däglig Enka,
Som allmänt ärad war uti sin Gudslohygd.

Hon hade wacker Wärt: Et Anlet mycket täckt;
Men Själen ännu mer af Wett och Fägring lyst:
Af Rickdom Hon också et Wackert Förråd hyste:
Och därtil än Hon war af Stadens största Slägt.

Hon passade så wäl, at bli wär Enklings Pätt
Til Kropp och Själ hon war den bästa, som man wille.
Och nu i Dag man hör, De hålla lustigt Gille.
Hwad felas? Ingen Ting: Wår Enkling Enkan fät.
De

De hafwa Lycka nog: och Lyckan har Dem Fölgt.
Herr Secreterarn har nu fāt en älsklig Qwinna.
Och Frun en bättre Man ej nånfin kunnat finna.
Et bättre Brudepar ej någon Pell har hölgt.

At tolka alt Berdm, wår Brudgum har förtjānt,
Det wore börja på et Wårk för flere Dagar.
Han känner och Han wet, at bruka Rikets Lagar:
Och många År han nu sin Wöda därtill lånt.

Han lefwet med hwar man förutan Hat och Glård,
Och roar sig, när som ej Tekn är at förja.
Man Split och Tråtor ej hört Honom nånfin börja.
Han yfs ej dårutaf: ej stāms, at wara Vård.

Den Lycka, Honom nu har träffat med des Frū
Beständig blifwe så, som bägges Dygd förtjānar:
Hon öfes ej för nog med hward Dem Himlen lånar:
Iy Himlens HSKre Själf wālsigne Dese tu!

N. R. B.

Provinc

